

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 3. 2019, čj. 10 A 28/2019-29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností bránil proti usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) specifikovaného v záhlaví, kterým městský soud zamítl návrh stěžovatele na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů a odmítl návrh na vydání předběžného opatření.

[2] Podaná kasační stížnost neobsahovala důvody, pro které stěžovatel napadá usnesení městského soudu, Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 23. 4. 2019, čj. 8 As 105/2019-9, vyzval, aby tuto vadu kasační stížnosti odstranil. Současně jej poučil o následku nevyhovění této výzvy ve stanovené lhůtě, jímž je odmítnutí kasační stížnosti.

[3] Usnesení s výzvou k doplnění kasační stížnosti bylo stěžovateli doručeno dne 30. 4. 2019. Posledním dnem určené měsíční lhůty k doplnění kasační stížnosti byl čtvrtek 30. 5. 2019. V této lhůtě však stěžovatel svou kasační stížnost nedoplnil o důvody, pro které napadá usnesení městského soudu. Jen v této lhůtě bylo možné rozšířit důvody kasační stížnosti [§ 106 odst. 3 věta druhá zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

[4] Pro nedoplnění důvodů, pro které stěžovatel napadá usnesení městského soudu, není možné v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť stěžovatel tuto vadu ani k výzvě v určené lhůtě neodstranil.

[5] Nejvyšší správní soud se rovněž zabýval žádostí stěžovatele o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků. K žádosti o osvobození od soudních poplatků zdejší soud konstatuje, že podáním kasační stížnosti proti procesnímu rozhodnutí krajských

soudů (s výjimkou procesního rozhodnutí, kterým se řízení o žalobě končí) nevzniká poplatková povinnost a není vyžadováno povinné právní zastoupení (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost proti rozhodnutí, kterým se nevyhovuje návrhu na vydání předběžného opatření, je dle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. nepřijatelná (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2006, čj. 3 Ads 5/2006-53). Dle judikatury kasačního soudu (přiměřeně srov. rozsudek ze dne 30. 9. 2008, čj. 5 Ans 6/2008-48, č. 1741/2009 Sb. NSS, a usnesení ze dne 11. 6. 2014, čj. 3 As 109/2014-10) má soud řízení bez dalšího ukončit v případě, že je zcela zjevné, že nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný. To je právě případ i kasační stížnosti proti rozhodnutí týkající se vydání předběžného opatření.

[7] V jedné části tohoto řízení tak nebylo právní zastoupení ani uhrazení soudního poplatku vyžadováno a v druhé části neměla být tato vada vůbec odstraňována. Nejvyšší správní soud proto nerozhodoval o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků, ani o návrhu na ustanovení zástupce.

[8] Soud má nadto za to, že je nutné v tomto směru poukázat i na skutečnost, že stěžovatel má vysokoškolské právnické vzdělání a v minulosti sám působil jako advokát, tudíž by v takovém případě byla splněna procesní podmínka obsažená v ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. bez dalšího a ustanovení zástupce by tak nebylo nutné.

[9] Nejvyšší správní soud upozorňuje, že v projednávané věci navíc dal stěžovateli možnost doplnit důvody kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce, ačkoliv v jiných věcech stěžovatele soud přímo jeho podání odmítl (viz usnesení ze dne 25. 4. 2019, čj. 9 As 120/2019-14, čj. 9 As 121/2019-14, ze dne 30. 4. 2019, čj. 9 As 122/2019-16, a ze dne 15. 5. 2019, čj. 8 As 104/2019-17).

[10] Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. června 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu